

[Vestergaard Poulsen.]

gevel ikke kan blive garanteret en repræsentation, som ud fra befolkningsmæssige og geografiske hensyn af det indlemmede område vil kunne anses for fuldt tilfredsstillende. Vi må fraråde at skabe så store kommunalbestyrelser, at det går ud over funktionsdygtigheden og kommunalbestyrelsens effektivitet.

I ændringsforslag nr. 19 til § 37 foreslår mindretallet, at forslaget til årsbudget skal ledsages af investerings- og finansieringsplaner. Flertallet må fastholde, at den enkelte kommune her stilles frit. Hvad der er fuldt rimeligt og nødvendigt i de større kommuner, er ofte helt overflødig i de relativt små kommuner.

I ændringsforslag nr. 52 til § 65 har mindretallet endelig foreslået, at kommuner med over 100.000 indbyggere i styrelsesvedtægten kan få indføjret ret til at oprette magistrat, og at kommuner med over 30.000 indbyggere kan bestemme, at 1 eller 2 af kommunalbestyrelsens medlemmer ud over formanden deltager i den umiddelbare forvaltning af kommunernes anliggender. Jeg må fraråde dette og henviser til indenrigsministerens ændringsforslag nr. 53 til § 65, hvoraf fremgår, at medens lovforslaget oprindeligt kun nævnte Århus kommune som omfattet af magistratsordningen, imødekommes de over for udvalget af Frederiksberg kommunalbestyrelse og Ålborg byråd velmotiverede andragender om i loven at blive omfattet af magistratsordningen. Jeg må hilse dette med tilfredshed og fremhæve, at magistratsordningen bør være undtagelse, som fortsat kun kan etableres ved, at styrelsesloven af folketingset tages op til ændring.

Om lovforslaget i øvrigt, som det med indenrigsministerens 58 ændringsforslag nu er udformet, vil jeg gerne bemærke følgende:

Udvalget har ønsket at følge indenrigsministeriet og supplere ministeriet i bestræbelserne for at inklæde lovens paragraffer det sprog, som kommunalfolk af i dag finder tidssvarende. Jeg håber, det i nogen måde er lykkedes. Når et så betydeligt område som lovene om kommunernes styrelse er til revision, vil resultatet komme til at berøre alle borgere, men især kredsen af folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer og det personale, som er ansat i den kommunale forvaltning.

Med den store omlægning, hvor forskellen mellem de nuværende købstadkommuner og sognekommuner ophæves, vil det næppe kunne undgås, at der vil forekomme visse overgangsvanskeligheder. Jeg tænker her især på det forhold, at fra den 1. april 1970 skulle der gerne i amtskommunerne være etableret et funktionsdygtigt apparat under den nye amtsborgmesters ledelse. Hvordan har indenrigsministeren tænkt sig at dette vil kunne ske? Vil de nuværende amtsråd kunne påtage sig denne opgave? Der vil være amter, hvor købstædernes optagelse i amtskommunerne vil stille helt anderledes store krav til amtsrådet end hidtil, og når amtmandens status efter loven bliver betydeligt ændret, vil det næppe kunne undgås, at der kan blive en vanskelig passage. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren: var det en farbar udvej at lade valg til amtsrådene afholde f. eks. i august 1969, så der blev tid for det nye amtsråd til under ledelse af dets folkevalgte formand at tilrettelægge arbejdet for den kommende 4-årige funktionsperiode, som begynder den 1. april 1970? Eller kan det eventuelt ordnes derved, at repræsentanter fra købstæderne tiltræder det siddende amtsråd for at deltage i udarbejdelsen af budgetter m. v. i tiden op mod 1. april 1970? Jeg formoder, at ministeren har gjort sig visse tanker, og jeg røber vist ikke noget ved at sige, at alle amtmænd og det til amtmandsinstitutionen knyttede personale samt tillige købstædernes styrelse vil være meget interesserede i, hvordan et sådant spørgsmål tænkes løst.

Indenrigsministeren har antagelig fundet eller finder sikkert en brugelig løsning på disse spørgsmål og adskillige andre, som måtte opstå i forbindelse med kommunalreformen.

I øvrigt finder jeg, at lovforslaget indeholder mange forbedringer, og at det giver kommunerne betydelige fremskridt i retning af mere frihed og selvstændighed, hvad jeg kun kan anerkende. Efter gældende lov stilles landkommunerne i flere henseender styrelsesmæssigt mere ufrigt end købstæderne; denne diskriminering bringes nu til ophør. Jeg tænker bl. a. på efterløn og pension til afgåede formænd samt på forskellen vedrørende budgetlægning m. v. i henholdsvis købstæder og sognekommuner.

Lovforslagets bestemmelser om optagelse af kortfristede lån og om ret til uden at